

F. t. l. vedr. forvaltningsloven m.v.

kan uden samtykke fra vedkommende person bl.a. ske, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. Dette vil bl.a. kunne være tilfældet med hensyn til offentlige myndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse. Det vil bero på de konkrete omstændigheder, hvorvidt en given videregivelse må antages at være nødvendig i bestemmelsens forstand.

Videregivelse (af de i § 7 nævnte typer af oplysninger) kan herudover bl.a. ske, hvis videregivelsen er nødvendig af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område, jf. § 7, stk. 6.

For personoplysninger, der omfattes af lovens § 8, kan videregivelse uden samtykke bl.a. ske, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3. Der vil i henhold til denne bestemmelse kunne videregives oplysninger, hvis det er nødvendigt af hensyn til enten den myndighed, der afgiver oplysningerne, eller den myndighed, der modtager oplysningerne.

Særligt for de sociale myndigheder gælder, at de former for følsomme oplysninger, som er opregnet i § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, efter persondatalovens § 8, stk. 3, kun må videregives, hvis den berørte person enten har givet udtrykkeligt samtykke hertil, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, eller hvis videregivelse er et nødvendigt led i myndighedens sagsbehandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre sine tilsyns- eller kontrolopgaver.

Bestemmelsen i § 8, stk. 3, begrænser således dels den adgang til at videregive oplysninger, som følger af persondatalovens § 7, dels adgangen til at videregive oplysninger efter persondatalovens § 8, stk. 2. Forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, er dermed inden for persondatalovens anvendelsesområde undergivet videregivelsesregler, der svarer til bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

2.1.1.3.6. Som nævnt kan videregivelse af personoplysninger efter persondatalovens §§ 6-8 bl.a. ske, når den, oplysningen angår, har givet sit udtrykkelige samtykke.

Samtykke efter persondataloven er i lovens § 3, nr. 8, defineret som enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling.

Der gælder ikke noget formkrav til et samtykke. Der kan således være tale om såvel skriftligt som mundtligt samtykke fra den registrerede, ligesom samtykket også vil kunne gives digitalt eller på anden måde, der indebærer en aktiv handling fra den registreredes side.

Et meddelt samtykke er ikke tidsbegrænset, men efter bestemmelsen i persondatalovens § 38 kan et samtykke tilbagekaldes.

2.1.1.3.7. Efter persondatalovens § 10, stk. 1, må oplysninger som nævnt i § 7, stk. 1, eller § 8 behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig for udførelsen af undersøgelserne.

De nævnte oplysninger må ikke senere behandles i andet end statistisk eller videnskabeligt øjemed. Det samme gælder behandling af andre oplysninger, som alene foretages i statistisk eller videnskabeligt øjemed (i henhold til persondatalovens § 6). Personoplysninger, som alene behandles i statistisk eller videnskabeligt øjemed, må kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed efter forudgående tilladelse fra Datatilsynet (som kan stille nærmere vilkår for videregivelsen). Der henvises herved til persondatalovens § 10, stk. 2 og 3.

Efter persondatalovens § 11 kan offentlige myndigheder behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer.

2.1.1.3.8. For en nærmere omtale af persondatalovens regler om videregivelse af personoplysninger inden for den offentlige forvaltning kan der i øvrigt henvises til betænkningen, side 30-43.

2.1.2. Udvalgets overvejelser og anbefalinger

2.1.2.1. Valg af lovmodel

Udvalget har i overensstemmelse med sit kommissorium overvejet, hvordan en ny regulering af adgangen til at udveksle oplysninger inden for den offentlige forvaltning mest hensigtsmæssigt kan udformes, så der i videst muligt omfang gælder samme adgang til udveksling af oplysninger, uafhængigt af på hvilken måde udvekslingen sker.

Udvalget har i den forbindelse navnlig overvejet to lovmodeller.

Den ene model – »forvaltningslov-modellen« – går ud på, at adgangen til at videregive oplysninger inden for den offentlige forvaltning alene reguleres i forvaltningsloven. Modellen vil indebære, at reglerne i persondataloven ikke længere vil omfatte spørgsmålet om videregivelse af personoplysninger mellem for-